

499

1757-1900. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά και πατριαρχικά έγγραφα. Ι. Μ. Ολυμπιώτισσας (Λάρισα).

Έ. Σκουβαράς, *Όλυμπιώτισσα, περιγραφή και ιστορία της μονής - Η βιβλιοθήκη και τὰ χειρόγραφα - Κατάλογος τῶν κωδίκων - Αναγραφὰι καὶ χρονικὰ σημειώματα - Ἀκολουθία Παναγίας Ὀλυμπιωτίσσης - Ἐγγραφα ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς μονῆς (1336-1900)*, Ἀθήνα 1967, σ. 532-534 αρ. 17-20, σ. 544 αρ. 23, σ. 546-548 αρ. 25-27, σ. 558 αρ. 32, σ. 565 αρ. 37, σ. 567 αρ. 38, σ. 570 αρ. 40.

500

1759. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Αετοράχη (Λάρισα).

Κ. Σπανός, «Η διαλυμένη μονή του Αγ. Γεωργίου στην Αετοράχη της Ελασσόνας (δύο ανέκδοτα έγγραφα του 1759)», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 39 (2004), σ. 297, αρ. 1.

501

1759-1809. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Λέσβος.

Γ. Κλεόμβροτος, *Μνημένα Σάετα. Ναοὶ - Κειμήλια (Α-Μ)*, τ. Β', Θεσσαλονίκη 1974, σ. 276, 298.

502

1759-1821. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Μαραθόκαμπος (Σάμος), Πάτμος.

Μ. Βουρλιώτης, «Οι τοπικοί προεστοί της Σάμου. Η περίπτωση των προγόνων του καπετάν Σταμάτη», στον τόμο *Αντιπελάργηση. Τιμητικός τόμος για τον Νικόλαο Α. Δημητρίου*, Ἀθήνα 1992, σ. 330-335 αρ. 3-10, σ. 341-348 αρ. 16-25, σ. 349-357 αρ. 27-35, σ. 359-365 αρ. 37-40.

503

1760. Σουλτανικό φερμάνι με το οποίο τίθενται φραγμοί στη φορολογική εκμετάλλευση των «Ρωμαίων» Νεοχωριτών από τους «Φράγκους» του Κάστρου της Νάξου.

Μ. Τουρτόγλου, «Φορολογικές διενέξεις “Φράγκων” και “Ρωμαίων” στη Νάξο κατά την Τουρκοκρατία», *ΕΕΚΜ* 14 (1991-1993), σ. 46-47 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 2, σ. 234-235).

1760, 5 Φεβρουαρίου

«Μεταγλώττισμα τοῦ φερμανιοῦ τοῦ Νέου Ἀφτοκράτορ Βασιλέως Σουλτάν Μουσταφά.

Τὸ ἐκενούρισαν οἱ Ἀξιότες.

Εἰς τὸ πλεόν σεβασμιότατον ἔθνος τοῦ ἐβρεπεστάτου μουλλά (τοῦ ὁποίου νὰ ἀβξάνη ἢ μάθησίς του) φτάνοντας ἀφτοῦ τὸ παρὸν μου Βασιλικὸν πρόσταγμα εἰς τὸ νισήν τ' Ἀξίας εἰς τοῦ Ναίπη ὀνομαζομένου Χουσεῖν Ζεῖτι, εἰς τὸν ριθὲν τόπον οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐβρισκόμενη εἰς τὴν κενούριαν γιτονίαν, ἔλθαν καὶ ἐκλάφθισαν εἰς τὴν Ἀφτοκρατορίαν μου, καὶ ἔδοσαν ἀρτζιχάλι τὸ τους τὸ ὅσον ἴταν συνθησμένοι νὰ πλερόνουν ἀπὸ 30 χρόνια περασμένα νὰ ἀκολουθῶ τὸ ὅμοιον καὶ ἔστοντας οἱ προεστοὶ νὰ ἔκαμαν ἀνάμεσάν τους σίναξιν διὰ νὰ βάλουν μίαν κατάστασιν καὶ κανὶς ἄλλος καὶ οἱ ἐνάντιες νὰ μὴν ἔχουν ἀξίαν νὰ ἀνακατόνουν πράγματα ἐνάντια, ἔτζι βούλετε ἢ Ἀφτοκρατορία μας καὶ προστάζομεν.

Μέσα εἰς τὸ Νισὶν τὸ ριθὲν τῆς Ἀξίας οἱ φράγγι ὁποῦ ἐβροσθεντε μέσα εἰς τὸ κάστρον μὲ κακὸν τρόπον καὶ ἀδικίαν, ὅλα τὰ ἐξοδα καὶ χάρτζια τὰ ἐβρῶν ἀπάνω εἰς τοὺς ἀθρώπους τοῦ κάστρου. Ὅθεν προστάζομεν ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἐμπροσθεν οἱ φράγγι νὰ μὴν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ προστάζον οὔτε νὰ ἀνακατέβοντε εἰς ταῖς δουλιὰς τῶν Ρωμαίων, ἔστοντας καὶ νὰ ἐκάμαμεν ἐρέβνισιν μέσα εἰς τὰ θεῖα βιβλία μας ἐβρέθησαν τὰ ὅμοια γράμματα γρόσια 22417 καὶ 15 ἄσπρα τὰ ὁποῖα εἶναι ἢ ποσότης τοῦ χρέους των. Ἀπὸ τὰ ἀνωθεν εἶναι νὰ ἐβρῶσιν διὰ τὸν κασκουτάν πασιᾶ γρόσια 12307 καὶ ἀκόμη εἰς τὸ Μισρ 10119 ἢ γρόσια 22417 ἢ 15.

Ὅποισ εἶναι ὑποκείμενος εἰς τὴν κρίσιν μου καὶ νὰ τὸν κρεσσῶ καὶ νὰ μὴν ὑποταχί, τιούτος ἄνθρωπος νὰ πεδέβετε. Τὰ ὅσαν θέλονε μάλισον διὰ τὸ μισρὶν νὰ τὰ παραδίνον εἰς τὸ τεφτέρ χανέ καὶ διὰ νὰ ἐμποδίζοντε οἱ φράγγι, τὸ υλάμιν ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Σουλουιμάν πασιᾶς εἰς τοὺς 1169 τζεμαγιέλ ἀχρὸ τὸ ὅμοιον πρέπει νὰ περνᾶς καὶ νὰ εἶναι ἀπαράλλακτον.

Ὅτως ἐδώσαμεν τὸ παρὸν μας Ἀφτοκρατορικὸν φερμάνιν καὶ νὰ γενί τερκενάρι. Ὅντας οἱ ἄνωθεν Νεοχορίτες πλερόνοντας τὸ διατεταγμένον κανεὶς νὰ μὴν ἔχει ἐξουσίαν νὰ τοὺς πιράξι. Ἐστοντας καὶ εἰς τὸ μεφικάτι τερκενάρι νὰ εἶναι γραμμένον, οὔτως καὶ ἐμεῖς ἐδώσαμεν τὸ παρὸν βασιλικὸν πρόσταγμα, καὶ σᾶς προστάζομεν νὰ προσφέρετε ὑπόταξιν καὶ πίστιν εἰς αὐτὸν τὸ κρατεὸν μας πρόσταγμα καὶ ἐὰν ἀπὸ μέρος τῶν φράγγων γενῆ καμίαν σήχισιν καὶ πέραξιν νὰ κάμετε ἐξέτασιν καὶ νὰ ἐμποδίσετε.

Ἐδώθην τὸ παρὸν εἰς 5 Φεβρουαρίου 1760».

504

1760. Ιδιωτικὸ δικαιοπρακτικὸ ἐγγράφο. Γαρδίκι (Φθιώτιδα).

Γ. Θωμάς, «Ζωντανὴ μορφή σχέσης τοῦ ἀθρώπου με τὸ θεῖο. Ἐνα ἀνέκδοτο αφιερωτήριον στο μοναστήρι της Παναγίας Ξενιάς το 1760», *Δελτίον τῆς Φιλαρχαίου Ἐταιρείας Ἀλμυροῦ Ὁθρὺς* 2 (1998), σ. 157-160.